

Broj/Број: 01,02-50-1-18-1305/07

Sarajevo/Сарајево, 13.11.2007.

З А П И С Н И К

са прве посебне заједничке сједнице оба дома Парламентарне скупштине БиХ о теми:
"Делегати/посланици питају – Савјет министара БиХ одговара, одржане 13.11.2007. године, с почетком у 11.00 часова

Првој посебној сједници присуствовала су 33 посланика из Представничког дома, а одсуство су оправдали: Сеад Јамакосмановић, Шефик Џаферовић, Екрем Ајановић, Адем Хускић, Јозо Крижановић, Мирјана Малић, Винко Зорић, Драго Калабић и Мирко Околић.

Из Дома народа сједници је присуствовало 10 делегата, а одсуство су оправдали: Адем Ибрахимпашић, Хазим Ранчић, Бранко Зрно, Душанка Мајкић и Слободан Шараба.

Из Савјета министара БиХ сједници су присуствовали: Тарик Садовић, министар безбједности БиХ, Бариша Чолак, министар правде БиХ, Слободан Пухалац, министар спољне трговине и економских односа БиХ, Средоје Новић, министар цивилних послова БиХ, Сафет Халиловић, министар за људска права и избјеглице БиХ, АнаТришић-Бабић, замјеник министра иностраних послова БиХ, и Марина Пендеш, замјеник министра одбране БиХ.

Из међународних организација сједници су присуствовали представници: ОХР-а, ОЕБС-а, ЕУПМ-а, ЕУФОР-а, ЕУСР-а, као и невладиних организација НДИ-ја и Центара цивилних иницијатива.

Сједницу је отворио и њоме предсједавао Илија Филиповић, предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине БиХ.

У уводним напоменама, Илија Филиповић подсјетио је присутне на одредбе пословника оба дома Парламентарне скупштине БиХ којима је регулисано питање начина заказивања и одржавања посебне заједничке сједнице оба дома Парламентарне скупштине БиХ о теми: "Делегати/посланици питају – Савјет министара БиХ одговара". Нагласио је да су сва питања делегата и посланика достављења Савјету министара БиХ у предвиђеном року од седам дана прије одржавања сједнице, закључно са 05.11.2007. године.

У име Заједничког колегијума оба дома Парламентарне скупштине БиХ, Илија Филиповић упознао је присутне да су одговоре на постављена питања делегата и посланика припремили министри и њихови замјеници, те да их треба сматрати као њихове личне ставове будући да Савјет министара БиХ, због специфичних околности, постављена питања није разматрао на својој сједници нити је утврдио коначне одговоре.

Илија Филиповић појаснио је да је, у вези са начином рада посебне сједнице, Заједнички колегијум оба дома Парламентарне скупштине БиХ утврдио да делегати и посланици децидирано прочитају питање онако како је оно поднесено у писаној форми.

У расправи о начину рада прве посебне сједнице учествовали су Алма Чоло, затраживши да се питања могу интерпретирати а не само дословно читати, те Златко Лагумџија, који је затражио да се посланицима и делегатима пружи могућност да, осим раније постављених питања, могу постављати и нова питања, нарочито о актуелним дешавањима у Савјету министара БиХ.

Илија Филиповић констатовао је да се питања у облику у којем су постављена раније могу читати или интерпретирати, те је подсјетио да се ради о посебној сједници на којој се, у складу с одредбама пословника оба дома Парламентарне скупштине БиХ, не могу постављати нова питања, нити су неопходне пословничке интервенције или исправке кривих навода.

Илија Филиповић констатовао да је утврђен начин рада тако да ће делегати и посланици интерпретирати своје питање, након чега ће одмах добијати одговор, те да су питања за прву посебну сједницу доставили:

Из Дома народа сљедећи делегати:

- Хазим Ранчић,
- Алма Чоло,
- Адем Ибрахимпашић,
- Хилмо Неимарлија,
- Слободан Шараба и
- Иво Миро Јовић.

Из Представничког дома сљедећи посланици:

- Јерко Иванковић Лијановић,
- Шефик Џаферовић,
- Бајазит Јашаревић,
- Бакир Изетбеговић,
- Салко Соколовић,
- Шемсудин Мехмедовић,
- Садик Ахметовић,
- Адем Хускић,
- Мехмед Суљкановић,
- Селим Бешлагић,
- Денис Бећировић,
- Хусеин Нанић,
- Азра Алајбеговић,
- Сефер Халиловић и
- Халид Гењац.

Посланици Шефик Џаферовић и Адем Хускић, те делегати Хазим Ранчић, Адем Ибрахимпашић и Слободан Шараба оправдано су одсуствовали са сједнице, па је констатовано да ће њихова питања бити упућена Савјету министара БиХ како би накнадно били достављени одговори.

Предсједавајући сједнице позвао је делегате и посланике да прочитају или интерпретирају питања оним редослиједом како су и достављена у писаној форми.

Посланик Јерко Иванковић Лијановић поставио је следеће питање:

"Када ће са радом почети Велепосланство БиХ у Тирани Република Албанија, тј. када ће господарственици из Албаније моћи брзо и ефикасно у Тирани добити визе за улазак у Босну и Херцеговину у сврху унапређења пословне сарадње ове двије земље, те када ће у економском одјелу тог Велепосланства моћи доћи по информације о робама које би могли набављати у Босни и Херцеговини".

Одговор на постављено питање дала је Ана Тришић-Бабић, замјеник министра вањских послова БиХ

Посланик Бајазит Јашаравић поставио је др Николи Шпирићу, предједавајућем Савјета министара БиХ, следеће питање:

"Република Хрватска, распадом бивше Југославије, је протуправно узела за себе у наслеђе "равне полазне црте" а које су представљале "унутрашње воде" бивше Југославије. Према Међународном праву "унутрашње воде" једне државе имају исти статус и суверенитет као и копнени териториј. Употребом тих истих црта Република Хрватска је омеђила не само своју обалу, већ и ону која припада Босни и Херцеговини. Међутим, Конвенција о праву мора, цитирам "не дозвољава употребу равних полазних црта од стране једне државе на начин којим би одвојила територијално море друге државе од отвореног мора." Игнорисањем међународних правних аката, те игнорисањем става Предсједништва БиХ са сједнице одржане 27.6.2007. године о градњи моста "Копно-Пељешац", Република Хрватска може Босни и Херцеговини одузети суверено право поморске државе загарантовано међународним признањем и Конвенцијом УН о праву мора.

Државна комисија за границу БиХ је, на захтјев Вијећа министара БиХ, израдила "Допуњени извјештај о раду Државне комисије за границу БиХ", којим је Вијећу министара БиХ предложила низ мјера и активности како би се сачувало право БиХ као поморске државе. У Извјештају је предложено следеће:

- Босна и Херцеговина и Република Хрватска требају донијети споразум о разграничењу на мору како то предвиђа Конвенција УН о праву мора и други међународни акти којима се регулира ова област, као увјет за ратификацију Уговора о граници између Босне и Херцеговине и Републике Хрватске.
- Прије доношења Споразума о разграничењу на мору, треба инсистирати да Република Хрватска из важећег Поморског законика (Поморски законик Републике Хрватске, "Народне новине" 118/2004 од 14. децембар 2004. године) искључи "равну полазну црту" од острва Водњак до рта Произд, којом је затворила Босну и Херцеговину од отвореног мора.
- Нужно је да Босна и Херцеговина одмах приступи изради стручног елабората о правима Босне и Херцеговине на мору, који би представљао основу за преговоре са Републиком Хрватском на доношењу споразума о разграничењу на мору. Уколико Босна и Херцеговина не располаже довољним бројем експерата из области Међународног права о мору (и других потребних дисциплина) те специјализираних институција, треба ангажовати исте из других земаља.
- Неопходно је активно инсистирати да Република Хрватска не подузима никакве радње, као ни градњу моста "Копно-Пељешац", до доношења Споразума о разграничењу на мору. У супротном и уколико то буде неопходно треба затражити од Међународног суда правде (ИЦЈ) или Међународног трибунала за право мора (ИТЛОС) да се донесу привремене мјере.

- Босна и Херцеговина треба да донесе Одлуку о заштити својих интереса и права на мору и истраје како не би неповратно изгубила статус поморске државе.

Питам предсједавајућег да ли је Вијеће министара подузело наведене мјере и какав је одговор хрватске стране?"

С обзиром да сједници није присуствовао предсједавајући Савјета министара БиХ, констатовано је да ће му питање бити прослијеђено ради накнадног достављања одговора.

Посланик Бакир Изетбеговић поставио је следеће питање:

"У вријеме потписивања Дејтонског мировног споразума армија БиХ је бројала преко 200.000 војника наоружаних лаким наоружањем, посједовала је око 1.000 артиљеријских цијеви, око 100 тенкова и оклопних транспортера, те одређен број борбених хеликоптера. Анексом 1-б Дејтонског споразума предвиђен је баланс у пет конвенционалних категорија наоружања БиХ у односу на Хрватску и ех Југославију у омјеру 2:2:5. У протеклих 12 година кроз процес војне стабилизације (Експе анд Траин), кроз програм ОСЦЕ о Субрегионалној контроли 5 категорија конвенционалног наоружања, те кроз актуелну реформу одбране, извршено је квантитативно слабљење, квалитативно јачање, те обједињавање војних потенцијала БиХ у Оружане снаге БиХ.

Квантитативно слабљење оружаних снага је било веома транспарентно – број војника је рапидно смањиван, сцене уништавања тешко набављеног оружја смо свакодневно гледали на ТВ-у. С друге стране, ефекти квантитативног јачања и стварања јединствених оружаних снага су недовољно јасни БиХ јавности и грађанству.

Цијењена замјенице министра, можете ли нам појаснити каква је одбрамбена моћ оружаних снага којима БиХ располаже и посебно да ли је задржан однос 2:2:5 односно пет конвенционалних категорија наоружања између БиХ и двије сусједне земље?"

Одговор на постављено питање дала је Марина Пендеш, замјеник министра одбране БиХ.

Посланик Салко Соколовић поставио је Тарику Садовићу, министру безбједности БиХ следеће питање:

"Најављено је да ће споразум о визним олакшицама БиХ са Европском заједницом ступити на снагу 1.1.2008. године. Можете ли нам појаснити које категорије грађана ће плаћати и колико, а које категорије не?"

Одговор на постављено питање дао је Тарик Садовић, министар безбједности БиХ.

Посланик Шемсудин Мехмедовић поставио је следеће питање:

"Какви су трендови у Босни и Херцеговини у погледу економске политике, односно ГДП-а, запошљавања, спољнотрговинске размјене БиХ, индустријске производње, стабилности валуте, девизних резерви, депозита итд., као и процјена и очекивани трендови у погледу примјене Уговора о слободној трговини ЦЕФТА?"

Одговор на постављено питање дао је Слободан Пухалац, министар спољне трговине и економских односа БиХ.

Посланик Садик Ахметовић поставио је следеће питање:

"Колико упослених има у Министарству сигурности и управним организацијама СИПА, Гранична полиција БиХ и Служба за послове са странцима, и каква је њихова национална структура?"

Одговор на постављено питање дао је Тарик Садовић, министар безбједности БиХ.

Посланик Мехмед Суљкановић поставио је следеће питање:

"Које мјере је до сада подузело Вијеће министара БиХ на изради Програма мјера за заштиту домаћих произвођача, а у складу обавеза коју су му дали Заступнички дом и Дом народа након давања сагласности за ратификацију Споразума о измјени и приступању Централно европском споразуму о слободној трговини (ЦЕФТА 2006.)."

Одговор на постављено питање дао је Слободан Пухалац, министар спољне трговине и економских односа БиХ.

Посланик Селим Бешлагвић поставио је следеће питање:

"Због чега држава Босна и Херцеговина није до сада потписала или ратифицирала следеће мултинационалне међународне уговоре и из легислативног домена Вијећа Европе, а који се односе на међународно правну сарадњу у кривичним стварима. Ово питање постављам из разлога што су исте конвенције потписале и ратифицирале потписнице Дејтонског споразума: Република Хрватска, као и Република Србија, а неке чак и Црна Гора, најмлађа 47. држава чланица Вијећа Европе. Ради се о вишегодишњем пропусту надлежних власти Босне и Херцеговине. Ово питање постављам пошто се ови међународно правни дефекти државе Босне и Херцеговине негативно одражавају и на случај и судбину у Београду притвореног Илије Јуришића од стране србијанских власти. Без приступања овим конвенцијама држава Босна и Херцеговина и њени надлежни органи власти немају капацитет, нити су у стању да конзумирају права кроз институте међународно правне помоћи у кривичним стварима. Ратни злочинци и криминалци имају највећу корист од ових или опструкција или пропуста надлежних власти Босне и Херцеговине, неовисно да ли се ради о "осмишљеним" пропустима, или који су одраз неукости надлежних власти – гдје их ниједна опција не оправдава. У дужем временском луку одговорност за ове пропусте сноси, између осталих, Вијеће министара БиХ (његово Министарство правде и Вањских послова), Предсједништво БиХ, као и делегација ПСБиХ при Вијећу Европе која никада није указала на постојање ових дефеката, Високо судско и тужилачко вијеће, као и државно Тужилаштво или Суд БиХ који нису надлежним органима указивали на ове међународно правне дефекте државе Босне и Херцеговине. Зашто институције Босне и Херцеговине према члану 4. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора нису покренуле поступке за закључивање ових међународних уговора, односно њиховом потписивању и ратификацију.

Зашто није потписан Додатни протокол уз Европску конвенцију о узајамној помоћи у кривичним стварима из 1978 (Ознака мултилатералног међународног уговора Вијећа Европе – ЦЕТС Но. 099; Додатни протокол из 1978. ступио је на снагу 1982. године; Хрватска је

исти Додатни протокол потписала и ратифицирала 14.12.1999., а Србија 23.6.2003., а Црна Гора 23.6.2003. (?!); Све земље чланице Вијећа Европе су потписале и ратифицирале овај Додатни протокол и зашто досада њему није приступила и држава БиХ, након што је потписала и ратифицирала Европску конвенцију о узајамној помоћи у кривичним стварима из 1959. (ступила на снагу 1962., а за БиХ је постала обавезујућа тек 24.7.2005. године ?); Какве су и које су све – штетне – репрекусије ове опструкције и продаја интереса државе БиХ од стране њених надлежних власти – на штету њених грађана а у корист ратних злочинаца и починилаца криминала, молим да ми одговори Вијеће министара БиХ? Када ће додатни протокол бити потписан и ратифициран од стране државе БиХ?

На исти начин питам, зашто држава БиХ још није ратифицирала (а јесте потписала) Други додатни протокол уз Европску конвенцију о узајамној помоћи у кривичним стварима из 2001. године (Ознака мултилатералног међународног уговора Вијећа Европе – ЦЕТС Но. 182; Други додатни протокол из 2001. 1978. ступио је на снагу 2004. године; Хрватска је други додатни протокол потписала и ратифицирала и за њу је ступио на снагу 1.8.2007., исти је потписала и ратифицирала и Србија и који је за њу ступио на снагу дана 1.8.2007. године, док је Црна Гора тек потписала овај Други додатни протокол 7.4.2005. године а БиХ је исти само потписала и након најмлађе државе чланице Вијећа Европе дана 17.5.2006. године (?!). Какве су и које су све – штетне репрекусије ове опструкције и продаје интереса државе БиХ – од стране њених надлежних власти – на штету њених грађана а у корист ратних злочинаца и починилаца организираног криминала, молим да ми одговори Вијеће министара БиХ? Када ће Други додатни протокол бити ратифициран и постати обавезујући за државу БиХ?"

Одговор на постављено питање дао је Бариша Чолак, министар правде БиХ.

Посланик Денис Бећировић поставио је сљедеће питање:

"Представници седам политичких партија (СНСД, С БИХ, СДА, ХДЗ, ХДЗ 1990, ПДП и Народна странка радом за бољитак) су 3. јануара 2007. године договорили и званично потписали споразум у којем су јасно дефинисали главне програмске циљеве, након чега су потписали и споразум о распореду мјеста у Вијећу министара БиХ. На бази тога је, председавајући Вијећа министара БиХ г. Никола Шпирић 11. јануара 2007. године, у свом излагању пред Представничким домом Парламентарне скупштине БиХ презентирао основне програмске циљеве, примарни план рада министарства у Вијећу министара БиХ, те низ обећања о заједничком и координираном раду, бољој политичкој клими, креирању добрих вијести у БиХ, преузимању кључних државних послова у своје руке...

Имајући у виду напријед наведено, постављам питање шта је конкретно реализирано од поменутих обећања из уводног излагања председавајућег Вијећа министара БиХ?"

С обзиром да сједници није присуствовао председавајући Савјета министара БиХ, којем је питање и упућено, констатовано је да ће питање бити прослијеђено председавајућем Савјета министара БиХ, како би одговор накнадно био достављен.

Посланик Хусеин Нанић поставио је сљедеће питање:

"Шта је Вијеће министара БиХ подузело, да би се завршила процедура и примјенио Споразум о социјалном осигурању између БиХ и Републике Словеније, те када ће се Споразум почети примјењивати?"

Одговор на постављено питање дао је Средоје Новић, министар цивилних послова БиХ.

Делагат Алма Чоло поставила је министру правде БиХ сљедећа питања:

"Да ли је ишта учињено по препорукама Европског комитета за спрјечавање тортуре јер смо, као чланица Вијећа Европе и као земља, која ову Конвенцију о забрани тортуре директно примјењује јер је она садржана у Анексу II. нашег устава, дужни је примјењивати. Јесмо ли ишта урадили да побољшамо увјете смјештаја ових људи који су углавном опасни по околину и који би требали бити смјештени у посебним увјетима?"

"Које су намјере Вијећа министара БиХ да се испоштују препоруке Комитета да се оснује Државна форензична психијатријска установа?"

Одговор на постављена питања дао је Бариша Чолак, министар правде БиХ.

Делегат Хилмо Неимарлија поставио је сљедеће питање:

"Са којим средствима Вијеће министара БиХ, владе ентитета и владе кантона учествују у реализацији дејтонског програма повратка избјеглица и расељених у овој години и која је објективна вриједност тих средстава?"

Одговор на постављено питање дао је Сафет Халиловић, министар за људска права и избјеглице БиХ.

Посланик Азра Алајбеговић поставила је министру цивилних послова БиХ сљедећа питања:

1. "Шта мисли урадити Министарство цивилних послова по питању обавеза БиХ из домена здравства која значе пут ка Европској Унији?"
2. "Када ће бити институционализован систем јавног здравства у БиХ?"
3. "Који су конкретни резултати Пројекта јачања здравствених система у БиХ?"
4. "Које су конкретне активности Управног одбора пројекта Јачања здравственог система у БиХ, зашто је у априлу дошло до преименовања Пројекта у назив Јачања здравствених система БиХ и шта то значи по систем и Пројекат?"
5. "Који је акциони план и стратегија Одјела за здравство Министарства цивилних послова по питању уређења здравственог сектора према обавезама Европске интеграције?"

Одговор на постављена питања дао је Средоје Новић, министар цивилних послова БиХ.

Азра Алајбеговић затражила је да јој се накнадно достави одговор на питање 4...."зашто је дошло до преименовања пројекта?"

Делегат Иво Миро Јовић поставио је сљедеће питање:

"Зашто су смијењени најквалитетнији кадрови у дипломатско конзуларним заступствима и је ли случајно дас у сви од реда Хрвати и дипломате од караијере. Ако се правда ова мјера рационализацијом како је онда могуће да један континент од пола милијарде људи остане без заступања босанско-херцеговачких интереса и на корист грађана Јужне Америке, а да стерилна и не продуктивна велепосланства њих седам у арапском свијету остају нетакнута?"

Одговор на постављено питање дала је Ана Тришић-Бабић, замјенк министра иностраних послова БиХ.

Иво Миро Јовић изразио је незадовољство добијеним одговором.

Посланик Сефер Халиловић поставио је предсједавајућем Савјета министара БиХ сљедећа питања:

1. "Према Пословнику Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ (члан 163.) Вијеће министара најмање једном годишње државном Парламенту подноси Извјештај о свом раду. Да нисте поднијели оставку, шта бисте навели као резултат свог рада у протеклом периоду и зашто до сада нисте присуствовали сједницама државног Парламента?"
2. "Вама као дугогодишњем посланику у Парламентарној скупштини БиХ познато је да је ова Парламентарна скупштина БиХ формирала Парламентарну истражну комисију која је имала задатак да утврди како су утрошене донације дониране БиХ у периоду од 1996. године до момента формирања комисије. Према писању медија и изјавама неких чланова комисије, Парламентарна истражна комисија је установила да је у периоду од 1996.-2006. године ненамјенски потрошено око 9 милијарди КМ. Такође, бивши високи представник Педи Еждаун је, према писању медија пред посланицима Парламентарне скупштине БиХ изјавио да је у БиХ ненамјенски потрошено 9 милијарди КМ, из чега је лако закључити да су та средства завршила у приватним џеповима чланова из владајућих странака. Шта ћете предузети да се коначно сазна истина о донираним средствима БиХ?"

С обзиром да сједници није присуствовао предсједавајући Савјета министара БиХ, којем је питање и упућено, констатовано је да ће питање бити прослијеђено предсједавајућем Савјета министара БиХ, како би одговор накнадно био достављен.

Посланик Халид Гењац поставио је сљедећа питања:

1. "Да ли Вијеће министара припрема свеобухватни програм повратка расељених и избјеглих лица и када ће такав документ бити достављен Парламентарној скупштини на разматрање?"
2. "Колико се избјеглих и расељених лица вратило у предратне домове, у које општине и каква је старосна и национална структура повратника?"
3. "Колико је прогнаних и расељених лица након враћања имовине наставило живјети у предратним домовима и да ли је проценат поврата имовине релевантан показатељ одрживог повратка?"
4. "Које предуслове сматрате да су најважнији за одрживи повратак и како их остварити?"
5. "Какав је интерес за наставак повратка и у које општине?"
6. "Колика су процијењена материјална средства потребна да би се окончао процес одрживог повратка?"

Одговор на постављена питања дао је Сафет Халиловић, министар за људска права и избјеглице БиХ.

Сједница је завршена у 13.10 часова.

Саставни дио овог записника је транскрипт Прве посебе сједнице о теми:
"Делегате/посланици питају – Савјет министара БиХ одговара.

Секретар
Дома народа
Марин Вукоја

Предсједавајући
Дома народа
Илија Филиповић, дипл.јурист